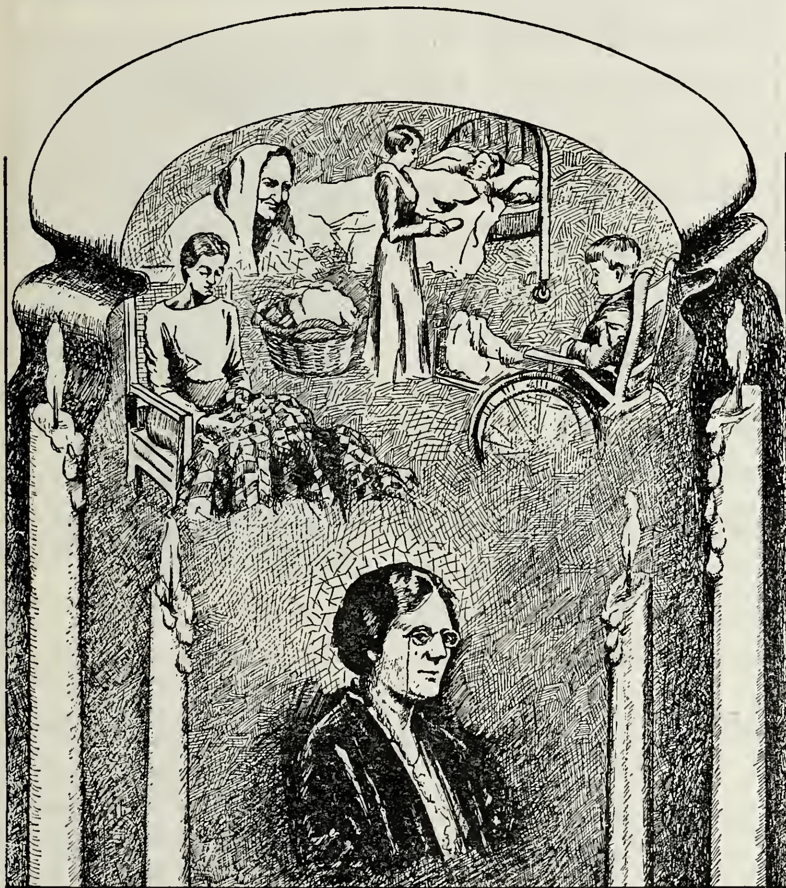
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

KÆRLIGHEDEN SØGER IKKE SIT EGET.

15. MARTS 1938 NUMMER 6
87. AARGANG 25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 6. | 15. Marts 1938 | 87 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie
Et Kærlighedens Evangelium

Mark B. Garff,
Redaktør
Orson B. West,
Medredaktør
Adresse:
Priorvej 12. København F.

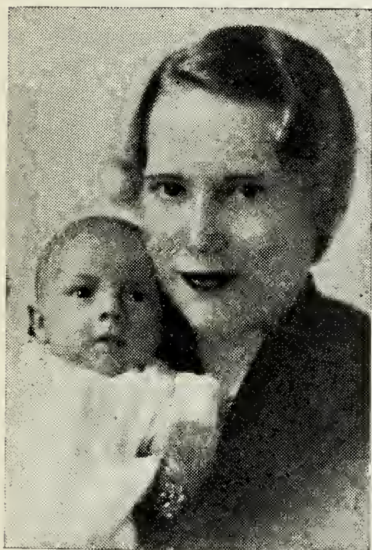
SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Vor Arv

af Gertrude R. Garff.

Medlemmerne af Den kvindelige Hjælpeforening har en vidunderlig Arv — en Arv fra Profeten Joseph Smith. Eftersom Den kvindelige Hjælpeforening fejrer sin 96aarige Fødselsdag, kan den med Stolthed se tilbage og sige: »Jeg blev organiseret af Profeten Joseph Smith, hvis Inspiration altid har været en Leder for mine Medlemmer.«

I Aaret 1842 boede de Hellige i Byen Nauvoo. En Eftermiddag var nogle faa Kvinder samlet i Sarah H. Kimballs Hjem. De udtrykte Ønsket om at faa deres egen Organisation og ønskede at gøre, hvad de kunde til at hjælpe med til at bygge Templet. De satte sig i Forbindelse med Profeten Joseph Smith; denne sagde, at han i nogen Tid havde ønsket at organisere Kvinderne, og at hans Planer var langt mere vidtrækkende, end nogen de havde paa daværende Tidspunkt. Han bad atten af Kirkens mest fremragende Kvinder om at mødes, og ved Ældste John Taylor og Dr. Willard Richards Hjælp blev Den kvindelige Hjælpeforening organiseret.

Gertrude R. Garff.

Profetens Hustru Emma Smith blev valgt som Præsidentinde, og med de øvrige Funktionærers Hjælp ledede hun Resten af Mødet. Der blev nedskrevet et omhyggeligt Referat af alt, hvad der foregik. Søster Eliza R. Snow tog intelligent Vare paa de skriftlige Optegnelser paa Vejen til Utah. Nu findes de i Kirkens historiske Arkiver, og en Kopi af dem er i De kvindelige Hjælpeforeningers Hovedkvarter.

I selve dette første Møde blev Velgørenhedsarbejdet, som er Hjælpeforeningens væsentligste Træk allerede paabepaabegyndt. Profeten selv ydede det første Bidrag med et $ 5 Guldstykke med følgende Udtalelse: »Hvad jeg herefter gør i Velgørenheds Øjemed vil jeg gøre gennem denne Forening.« Der kom mange andre Bidrag ind, og andre

Arrangementer blev gjort for at give dem Arbejde, der trængte.

Det vigtigste ved dette Møde hin Dag var dog de Instruktioner, som blev givet Søstrene med Hensyn til Den kvindelige Hjælpeforenings Formaal og Opgaver. Disse Ord er ethvert Hjælpeforeningsmedlems værdifulde Arv. Dette er Profetens Ord: »Nedbryd ikke nogens Karakter. Hvis Medlemmer af Foreningen skulde gøre noget forkert, hjælp dem til at overvinde deres Fejl. Tilskynd Brødrene til at gøre godt, sørg for de fattige — vær kærlige mod alle. Hjælpeforeningens Formaal passer ind i den kvindelige Natur, det er naturligt for Kvinder at nære Kærlighedens Følelser. I er nu i en Stilling, hvor I kan handle i Overensstemmelse med de Følelser, som Gud har plantet i jer. Hvis I lever efter disse Principper — hvor storslaaet og herligt. Hvis I lever i Overensstemmelse med jeres Privilegier, vil Englene blive jeres Hjælpere. Lad jeres Arbejde hovedsageligt være begrænset til dem i jeres egen Kreds. Saa vidt som Kundskab angaar kan den udstrækkes til hele Verden, men jeres Arbejde skulde begrænses til Kredsen af jeres nære Bekendtskaber, især til Medlemmerne af Den kvindelige Hjælpeforening. Vær altid fuld af Mildhed og Godhed. Hvis I ønsker, at Gud skal være naadig mod jer, vær da naadige mod hinanden. Vær rene af Hjertet. I Enighed er der Styrke. Arbejd i Forening og hjælp hinanden.«

Det var de Ord, der inspirerede Hjælpeforeningen i dens Vækst fra 18 Medlemmer til vore 60.000 entusiastiske Arbejdere. Det er hvert Medlems Privilegium og Pligt at leve i Overensstemmelse med den vidunderlige Arv, som er skænket os af Guds Profet i disse sidste Dage.

»Velgørenhed fejler aldrig«

af Præsident Mark B. Garff.

»Jeg er kommet, for at I kunne have Liv i Overflod.« Saadan lyder vor Frelsers Ord. Han, som gav i Overflod til hver Side — idet han ikke blot gav evigt Liv og Magt over Graven; men sørgede for Menneskehedens aandelige saavel som timelige Behov. Medens han var hos sine Disciple, velsignede han dem med Frihed fra Sygdom og mentale Lidelser. Hans Almagt førte dem fra hjælpeløse, haabløse Væsener til skabende, glade og selvopretholdende Personligheder. Han hævede dem til en Tilstand, hvor de

ved deres egen Duelighed var i Stand til at hjælpe sig selv og andre.

Han forstod, at timelig Sikkerhed alene ikke var tilstrækkelig og at kun ved at forbinde timelig Behov med aandelige Oplysninger kunde Livet i Overflod, det fuldkomne, lykkelige Liv opnaas.

Ingen Person, som er sulten, har Liv i Overflod; ingen, der fryser, kan nyde Liv i Overflod — — uden at han faar Klæder til at varme sit Legeme; herskende Sygdom og Fattigdom udelukker et Liv i Overflod. Man kan ikke leve et Liv i Overflod uden Slægtninge og Venner — — nogle, som virkeligt bryder sig om os, Livet er meget ufuldkomment uden Fader, Moder, Brødre og Søstre. Mesteren vidste, at saadanne Forhold vilde komme til at eksistere i Verden — — derfor gav han os denne Formaning: »Vær du din Broders Vogter.«

Denne vigtige Formaning er givet til hele Menneskeheden, Mænd saavel som Kvinder. Da han imidlertid forstod Menneskets Skrøbeligheder og Svagheder, skabte han i sin store Visdom Kvinden med et ømt Hjerte overfor de syge og nødlidende, saaledes at de, der i deres Godhed, Ømhed og Barmhjertighed i nogle Tilfælde naar over Mandens Magt og Myndighed, kunde tjene dem, som er ulykkeligt stillede. I dette Øjemed blev Kvinden skabt — — for at løse de Problemer, som kun en Kvindes Godhed og Forstaaelse kan løse.

Derfor gav Gud Inspiration til, at Kirkens Kvinder skulde organiseres i en Organisation — en Velgørenheds-Organisation i Kristi Aand. Organiseret saaledes, at Kirkens Kvinder i Kærlighedens Aand kunde hjælpe de sultne og nødlidende, de venneløse og syge, de nøgne, ja, endogsaa dem, som er uden Haab.

Søstre, eders Motto er: »Velgørenhed fejler aldrig.« »Velgørenhed« er og kan kun være den sande Kristi Aand. Det er Kristi Aand at give i Overflod og »i saa meget, som I gør det imod et af Guds Børn, gør I det imod ham, som led alle Ting, for at vi kunne have Liv i Overflod.«

Denne Mission ser paa eder som Fader, Moder, Søster og Broder for de nødlidende. I er endogsaa som Frelsere i Nødens Time.

Den kvindelige Hjælpeforenings Hovedbestyrelses udmærkede Arbejde saavel som de forskellige Grenes udmærkede Aktivitet har været meget glædeligt for Søster Garff og mig. Eders Anstrengelser har ikke været forgæves. Vi roser eder for eders særdeles udmærkede Arbejde og haaber og beder, at Herren vil velsigne eder med endnu større Sukces og Opnaaelser i det kommende Aar. »Mere Venlighed — — Mindre Lidelse« er eders Maal.

Lidt Biografi.

Ved Den kvindelige Hjælpeforenings Fødselsdag er der Grund til at mindes vor Grens ældre, trofaste Søstre, som igennem Aarene har gjort et Arbejde for deres »Søsterforening«. Jeg finder Anledning til at fremhæve Søster Karen Nielsen, Enke efter Skomager Anders Nielsen. Søster Nielsen, hvis Billede findes i denne Artikel, er født i Galten ved Silkeborg den 26. Oktbr. 1857, hun blev Medlem af vor Kirke den 24. Juni 1883 og er saaledes, efter hvad der oplyses, det ældste Medlem indenfor Den danske Mission. Søster Nielsen passer selv sit Hus og beundres for sin Sirlighed, hun er rask og rørig. — Søster Maren Jensen, der er født i 1860 og som har været Medlem af Kirken i 23 Aar, er Enke efter Bademester Jens Jensen, der blandt de ældre Søskende vil huskes som ivrig Deltager i Kirkens Arbejde. Søster Jensen har i de sidste mange Aar været plaget af Sygdom i høj Grad, men har styrket af sit store Vidnesbyrd kunnet udføre et stort Arbejde med Genealogi. — Søster Frederikke Skov, født den 26. Marts 1865, kan glæde sig ved et særdeles godt Helbred, der sætter hende i Stand til, trods sin høje Alder, at passe sit Arbejde og sine Pligter indenfor Grenen. Blandt andet har hun i mange Aar været en afholdt Kredslærerinde, og hendes Humør giver sig ved vore Festligheder tit Udslag i en fejende Dans eller en munter Optræden. — Paa De gamles Hjem har vi vor gamle Søster Anne Madsen, der er 84 Aar gammel, og som først i de senere Aar er blevet forenet med Kirken samt Søster Hanne Bay, der for Tiden er meget syg. Det er en stor Glæde at høre, hvor tilfredse i Evangeliet de er. Ligeledes har vi paa De gamles Hjem Søster Nielsine Jørgensen, der sammen med sin Mand bebor et meget hyggeligt Værelse. Søster Jørgensen er meget ivrig i sin Tro og lader ingen Lejlighed gaa fra sig til at bære sit Vidnesbyrd overfor de øvrige Beboere.

Søster Karen Nielsen.

Vi haaber, at disse Søstre maa faa en tilfreds Livsaften og beder, at Gud vil velsigne dem i rigt Maal.

Marie Haun, Aarhus.

Hilsener til Den kvindelige Hjælpeforenings 96aarige Fødselsdag.

Fra Odense.

Naar jeg skal besvare det Spørgsmaal, hvorfor og hvorledes jeg blev Mormon, saa begyndte det saaledes: Da min Fader døde d. 2. Decbr. 1909 faldt mine Tanker paa, hvor mon han er nu, og hvad bestiller han, disse Tanker optog mig, indtil nogle Bekendte, som ogsaa kendte lidt til Mormonismen, fortalte mig, at Mormonerne kunde besvare mine Spørgsmaal, hvorfor jeg besøgte deres Møder, og det vidunderlige skete, at mit Sind fik Ro, og alle mine Spørgsmaal blev besvaret paa den klareste Maade. 7 Maaneder efter blev jeg døbt med den Daab, som vor himmelske Fader har foreskrevet, kort Tid efter blev jeg Lærerinde og har siden efter bedste Evne taget Del i Kirkens aktive Arbejde. De første Aar af mit Medlemsskab var mærket med megen Sygdom og Fattigdom, men Herren har sandelig velsignet mig ned gennem Tiderne. Herren har ogsaa sagt, at naar vi vil gøre vor Pligt, vil han gøre sit, og jeg har faaet et Vidnesbyrd angaaende dette, en Aarrække var jeg Præsidentinde i Den kvindelige Hjælpeforening. Gud har velsignet mig med fem Døtre, hvoraf de to er emigrerede til Ogden, Utah. For et Aar siden havde jeg den Glæde, at min bedste Veninde annammede Evangeliet og blev døbt, og en af mine største Velsignelser er, at jeg har faaet Lov at samle mit Slægtregister, saaledes at min afdøde Slægt vil være i Stand til at opnaa en Frelse og Velsignelse i Guds Rige. Jeg ønsker igennem disse faa Linier at fortælle, at den bedste Maade til at erhverve sig et stærkt og kraftigt Vidnesbyrd er ved at tage aktiv Del i Arbejdet i Herrens Vingaard. Mit Vidnesbyrd er, at jeg ved Gud lever og hører vore Bønner, og vi alle faar efter vort Behov, jeg haaber, at jeg endnu i mange Aar maa være i Stand til at udføre mit Arbejde i Guds Kirke. Maa Herren velsigne Den kvindelige Hjælpeforening i Danmark, at den maa have Fremgang, maa han velsigne Søstrene, at de maa være i Besiddelse af den Aand, som Profeten Joseph Smith ønskede, at Søstrene skulde have.

Anna Jørgensen, Odense.

Den kvindelige Hjælpeforenings Bestyrelse, Odense.
Anna Jørgensen. Sophie Hansen. Anna Pedersen. Søster Knudsen.

Hvert Aar i Marts Maaned fejrer vi Den kvindelige Hjælpeforenings Fødselsdag. Naar jeg tænker paa de første ædle Kvinder, der kæmpede for denne Sag, og naar jeg tænker paa de Tusinder af Kvinder, som siden deres Tid har kæmpet, stridt, arbejdet og ofret, ja — saa føler jeg mig saa underlig svag, saa kommer disse Tanker til mig: »Kæmper du nok?« »Arbejder du nok?« »Ofrer du nok?« Ja, Søstre ofrer vi nok? Jeg ved nok, at vore Midler er smaa, men det er heller ikke Penge alene her er Tale om. Ofrer vi Tid nok? Yder vi vort Yderste for Sagen? Gaar vi lange Veje og bliver trætte for at se til en syg eller gammel? Prøver vi i Oprigtighed at elske hverandre, at bære over med hinandens Fejl, ser vi »Skæven i vor Søsters Øje og bliver ikke Bjælken i vort eget var«? Hvis vi har det saaledes, lad os saa bede til Gud, thi saa trænger vi til hans Hjælp.

Søskende — dette *er* nemlig et guddommeligt Arbejde; thi vor elskede Profet Joseph Smith har selv indstiftet det. Lad os bestræbe os paa at gøre vort Bedste — ikke at blive lunkne —, men paa at virke; thi det er Guds Kirke, Guds Værk vi arbejder for — og det *skal gaa fremad.*

Sophie Hansen, Odense.

Gud er Kærlighed, og Gud ønsker, at vi alle skal være besjælet af Kærlighed til vor Næste. Vi elsker Gud og Evangeliet og er inderlig taknemmelige, fordi vi har faaet en Forstaaelse af samme, *intet* kan gøre os bedre og lykkeligere end at leve efter Guds Bud og Love. Ligesom Solen

Hovedbestyrelsen
Mabel Larsen. Thyra Andersen. Valborg Johansen. Laura Hansen.

skinner og giver os Varme og Glæde, saaledes giver Den kvindelige Hjælpeforening alt det gode, den kan, den er netop baseret paa Næstekærlighed og prøver at hjælpe, hvor den kan. Kvinden har et stort Hjerte, derfor er vi Kvinder netop kommet paa den rette Hylde ved at faa det store Hverv at støtte Den kvindelige Hjælpeforening. Hjertelig Tak alle Søstre og Venner i Danmark for Eders Flid og Trofasthed, bliv aldrig træt af at tjene Gud og gøre godt.

Valborg Johansen,
1ste Raadgiver i Hovedbestyrelsen.

Fra Hjørring.

Et Aar er svundet, og vi fejrer nu den 17. Marts 1938, Den kvindelige Hjælpeforenings Fødselsdag. Om vi vil se tilbage paa den Tid, som er gaaet, vil vi erfare, at meget Arbejde er udført indenfor denne Organisation. Den kvindelige Hjælpeforening er for at hjælpe de syge, de fattige og trængende. Det er et Kærlighedsarbejde i rigt Maal, men for at opnaa det, skal vi have Tro og ikke glemme vore Bønner. Vil vi opfylde disse Pligter, vil Herren velsigne os i saa rigt Maal og hjælpe os, saa at Arbejdet vil gaa fremad. Joseph Smith har sagt: »Et Menneske bliver ikke hurtigere frelst, end det kan erhverve Kundskab.« Vi

Karen Marie Jeppesen, Hjørring Gren.

maa læse og studere i alle de gode Bøger, vi har, saa at hele vort Liv kunde blive en Stræben efter at blive Gud lig, saa at vi engang kunde komme i hans Nærhed. Kristus har sagt: »Den største iblandt eder er alles Tjener.« Er vi i Besiddelse af dette Tjenersind? Om vi vil være ydmyge, kærlige, tilgivende og forstaaende overfor vore Medmennesker, vil vi igen høste disse Ting. Thi Herren har sagt: »Hvad du saar, skal du og høste.«

Den kvindelige Hjælpeforening i Hjørring sender en Lykønskning til de andre Søsterforeninger i Den danske Mission.

Aldine Marie Nielsen, Hjørring Gren.

Hold fast ved det du har,
at ingen skal tage din Krone.

Det er vel nok store Advarselsord til alle vi Sidste Dages Hellige, som har modtaget disse Velsignelser, der findes i at modtage den sande Daab og dermed følgende Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave. Naar vi har modtaget dette, saa er der i Virkeligheden sket noget af det største, som kan ske med et Menneske her paa Jorden. Saa er vi i Besiddelse af det, vi skal holde fast ved. Saa er det, om vi, som har fundet dette, og som har Lov til at kalde os for Sidste Dages Hellige, dette store Navn, som i Virkeligheden forlanger saa usigelig meget; men ikke mere, end Gud vil staa os bi at holde ud i. Saa er det om vi kan vise

Verden, at vi har fundet en Skat, som er værd at værne om. Vi har saa usigelig meget at sige vor himmelske Fader Tak for, at vi er blandt dem, som er blevet delagtige i Guds sande Kirke. Den Kirke, som er blevet oprettet ved, at Gud har udvalgt den unge Mand Joseph Smith til at oprette sit sande Evangelium paa Jorden igen.

Saa har vi de kære Missionærer, som vi skylder saa megen Tak, som ofrer deres Tid, og rejser rundt i Landet Aar efter Aar og forkynder dette herlige Budskab, som er saa vanskelig for mange Mennesker at forstaa.

Søster *Johanne Pedersen,* Egens.

Kristiane Christensen, Ragna Christensen. Amanda Christensen.
Randers.

Fra Randers.

Vi tror, at Randers Grens kvindelige Hjælpeforenings Bestyrelse indtager en speciel Stilling. Vi tror ikke, at der i hele Verden findes en kvindelig Hjælpeforening, som har noget lignende. Vi har en Bestyrelse, som er repræsenteret af de 3 nordiske Lande. Præsidentinden, Søster Ragna Christensen, er norsk, 1. Raadgiver Christiane Christensen er dansk, 2. Raadgiver, Søster Amanda Christensen er svensk, alle bærende det gode Navn: Søster Christensen.

Vi er Gud taknemmelige for den Fremgang vi har haft i Randers i det sidste Aar, og vi beder, at Herren vil velsigne os saaledes, at vor Fremgang vil fortsættes i Randers Gren. Med Hilsen fra Søster

Ragna Christensen, Præsidentinde.

Fra Esbjerg.

Den 17. Marts 1938 fylder Den kvindelige Hjælpeforening 96 Aar, idet Profeten Joseph Smith den 17. Marts 1842 organiserede denne Forening, som er blevet til stor Velsignelse for de Sidste Dages Hellige, paa Grund af det velsignelsesrige Arbejde, som der udføres.

Dens Formaal var dengang den samme, som det er i Dag, at hjælpe de fattige, pleje de syge, opmuntre de nedtrykte, kort sagt udøve ethvert godt og ædelt Princip.

Ved et Møde, som blev afholdt kort efter Foreningens Organisation, udtalte Profeten følgende: »Denne Velgørenhedsforening stemmer overens med eders Natur, det er naturligt for Kvinder at have en Følelse af Godgørenhed.

Repræsentanter for Esbjerg Grens kvindelige Hjælpeforening.

I er nu sat i en Stilling, hvor I kan handle i Overensstemmelse med de Sympatier, som Gud har nedlagt i Eders Bryst. Hvis I efterlever disse Principper, hvor stort og herligt er det da ikke! Hvis I lever op til disse Privilegier, er der intet til Hinder for, at Englene kan være Eders Medarbejdere.

Foreningens Formaal er ikke alene at lindre de fattiges Nød, men ogsaa at frelse Sjæle.«

I Jakobs Brev 1: 27 læser vi: »En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse er, at besøge Enker og Faderløse i deres Trængsel og bevare sig selv ubesmittet af Verden.«

Det kræver Kærlighed, Taalmodighed og Opofrelse, men ved at bringe Hjælp til dem, som er i Nød, høster man selv den største Velsignelse.

Men som Profeten Joseph Smith udtalte, ikke alene Vel-

gørenhed er Den kvindelige Hjælpeforenings Program, vi har et udmærket Lektiekursus, som vi burde være meget taknemmelige for, thi vi kan derigennem bedre lære at forstaa Evangeliets frelsende Principper.

Sundhedslektien, som vi tidligere har studeret, lærer os at holde vort Legeme rent og sundt ved at afstaa fra de Ting, der skader os, saa lad os med Interesse studere vore Lektier, og lad os erindre, hvor stort et Arbejde, der gøres med dem, før de kommer ud til Medlemmerne.

Maa Gud velsigne Den kvindelige Hjælpeforening, hvorsomhelst den findes, og maa vi som Medlemmer vise vor Taknemlighed og Interesse ved aktiv Deltagelse i hele det Program, der udføres, er min Bøn i Jesu Kristi Navn.

Ane Pedersen, Esbjerg Gren.

»Hvad I gør mod en af disse mine mindste smaa, det gør I mod mig.«

Verden i Dag er i en alvorlig Situation. Store Forsamlinger af Mænd drøfter, hvorledes Krig kan undgaas, medens andre arbejder for at faa Krig. Nød, Elendighed og Pestilence er der alle Vegne. Og hvad er det hele? Straffedomme, som Mennesket paadrager sig selv paa Grund af Mangel paa Næstekærlighed. Men du, hvad gør du for at gøre Verden bedre? Tænker du paa Frelserens egne Ord: »Hvad I gør mod en af disse mine mindste smaa, det gør I mod mig«, eller lader du Misundelse, Egoisme, Jalousi og andre nedbrydende Ting faa Plads i dit Sind. Er du med til at gøre alle Ting bedre, ædlere og smukkere eller arbejder du for det modsatte?

Kvinden i Jesu Kristi Kirke har alle Betingelser for at være med til at fremelske de virkelige Værdier i Livet. Vor himmelske Fader har med Evangeliet sendt de guddommelige Bud og Befalinger til Jorden, og det er Efterlevelse af disse Befalinger, der vil hjælpe os frem mod Maalet.

Den kvindelige Hjælpeforening har her sin store Mission, idet den blev organiseret ved guddommelig Myndighed, Foreningens Arbejde er forædlende, der er store og smukke Idealer at stræbe efter. I disse Bestræbelser vil vi Kvinder kunne naa frem til dette: at skabe en god Nation.

Medlemsskabet af Den kvindelige Hjælpeforening er en værdifuld Gave, som til enhver Tid fortjener Paaskønnelse.

Lad os arbejde for at faa flere interesseret i Arbejdet, saa vi virkelig kan være Jordens Salt og gøre vort Sind fri for Had, Egoisme og Misundelse.

Søskende, lad os altid huske Frelserens Ord: »*Hvad I*

gør mod en af disse mine mindste smaa, det gør I mod mig.«

Str. *Sylva Pedersen,* Esbjerg.

Den 17. Marts dette Aar er det 96 Aar siden Joseph Smith stiftede Den kvindelige Hjælpeforening, som vi med Glæde ser vokse sig stærk og i stadig Fremgang.

Maatte vi alle have Evne og Kærlighed til at udfylde den Plads, som vi er sat paa, hjælpe til at føre Evangeliet frem og bringe Lys og Glæde til de mange Hjem, vi besøger.

Maa Herren velsigne os med Visdom og Forstand til at røgte vor Gerning.

Laura Hansen, Københavns Gren.

Den 17. Marts fylder Den kvindelige Hjælpeforening 96 Aar. Og der er al mulig Grund til at lykønske og takke vore Søstre i Den danske Mission for deres gode og opofrende Arbejde. Det er et smukt Arbejde, der er udført i det forløbne Aar. Og det er mit store Haab, at mange flere Kvinder maa faa Øjnene op for de store Privilegier, der er skænket os Kvinder.

Det gælder i det store Hele om at udvikle os paa den rigtige Maade, at berige os med Kundskaber om Evangeliet og tilegne os alt det smukke og gode, som er givet af Gud til Glæde for Menneskene.

Søger efter Visdom i de bedste Bøger, og Kundskaber vil komme til os gradvis, som vi er i Stand til at modtage dem. Men søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa vil alle disse Ting tillægges eder.

Og husk paa, at aandelige Gaver og aandelige Værdier er af langt større Betydning end timelige Ting. Og den, der er i Besiddelse af aandelige Værdier, er langt rigere, end den, der kun har jordiske Rigdomme.

Der er Muligheder rundt omkring os til at hjælpe vore Medmennesker. Og det er til vor Næste, at vi betaler vor Gæld til vor Skaber.

Dersom vi vil være lykkelige, maa vi være virksomme i Herrens Gerning, hjælpe og gøre godt mod andre.

Naar Guds Aand fylder et Menneskes Hjerte, da bekender han sine egne Fejl. Naar en hvilken som helst anden Aand besjæler ham, ser han kun de andres.

Mit Ønske for det kommende Aar er, at vi maatte have Kærlighed og Tillid til hverandre, og at alle som een være med til at hjælpe, belære og berige andre. Og til Slut

vil jeg citere Carlyles Ord: »Thi det gode og brave Menneskes Gerning, set eller uset, varer bogstavelig talt evigt og kan ikke dø.«

Thyra Andersen,
Præsidentinde i Hovedbestyrelsen.

Distriktskonferencerne 1938.

Esbjerg Distrikt	1. 3. 4. April
Odense Distrikt	10. 11. April
Aarhus Distrikt	22. 24. 25. April
Aalborg Distrikt	29. April, 1. 2. Maj.

Konferencen for Københavns Distrikt er endnu ikke fastlagt, hvorfor Meddelelse om dennes Afholdelse vil fremkomme i et senere Nummer af Bladet.

Mark B. Garff
Missionspræsident.

Fra Missionsmarken.

KØBENHAVN: Den 27. Februar 1938 blev Anna M. Kjærsgaard Hansen Olesen og Anna Margrethe Svejstrup Hansen indlemmet i Kirken ved Daab. Vi byder disse Søstre hjerteligt velkommen og nedbeder Guds rigeste Velsignelse over dem.

Den 6. Februar 1938 blev Mette Else Hansen, Datter af Karl Henry Hansen og Helfred Helene Hansen velsignet af Ældste Armand W. Schade.

Den 21. Februar 1938 blev Søstrene Valborg Johansen, Elisabeth Hansen, Iva Larsen og Nelly Nielsen indsat som Den kvindelige Hjælpeforenings Bestyrelse i Københavns Gren. De afløste Søstrene Emmy Jess Andersen, Johanne Klitgaard, Elisabeth Hansen og Fanny Jacobsen.

PRIMARY-FEST afholdtes i København Onsdag den 2. Marts 1938. Efter at der var spillet et Orgelpræludium og holdt Bøn, bød Præsidentinden, Søster Krista B. West den talrige Forsamling velkommen. Derefter tog Programmet sin Begyndelse med et Skuespil af Primary-Børnene »Snehvide«, som fik en aldeles ypperlig Udførelse og som vakte vældig Begejstring blandt de tilstedeværende. Derefter spilledes der »Store Bededagsaften«, som ogsaa blev set med stor Interesse. De optrædende var: Anny Breum, Inger Frederiksen og Poul Sidenius. Ind imellem Musik og Skuespil læste Søster Anna Kragh som sædvanligt

glimrende op. Til Slut var der Dans og Servering af Forfriskninger. Et pænt Pengebeløb var Aftenens Resultat.

RANDERS: Fredag den 25. Februar afholdt Ungdomsforeningen i Randers Gren en kombineret Nytaars- og Fastelavnsfest, som vil mindes længe.

Kl. 7 samledes 40 Søskende og Venner i den af lokale Kunstnere smukt dekorerede Sal, — der i Aftenens Anledning var omdannet til Atlanterhavsdamperen »Utah« — som gennem den maane- og stjernebelyste Nat pløjer sig Vej over Atlanten, medens der ombord rører sig et muntert og af Projektører farvestraalende Liv.

Forinden man bænkedes ved de smukt pyntede Borde fandt en morsom Hatte- og Bordkortuddeling Sted, i Form af en mægtig Knallert ved Str. Birthe Andersen, der optraadte som »Klokkeblomst«.

Efter Sangen »Jeg tjener Gud« var afsunget og Bøn holdt ved Br. Paulsen, bød Br. Johansen, der fungerede som Skibets Kaptajn, Velkommen, og gav dernæst Ordre til at hejse Ankeret op, hvilket blev udført af Skibets Personale under Sangen: »Den Sømand han maa lide!« — med een til Aftenen passende Tekst —, hvorefter der blev serveret kogt Torsk og Budding.

Under Middagen blev en smuk Orgelsolo fint udført af Missionær Olsen (Ständchen af Schubert).

»Smaa Krydderier«, Skæmt af Br. Johansen. »Ordet frit«.

II Afdeling indledes med et smukt Optrin: »De fire Aarstider« naturligt og præcist udført af Str. Lisbet Lionet, Viola Kristensen, Kristine Nielsen, Mariane Lundberg, og da Str. Gunhild Svedborg som Punktum for dette smukke Tableau kommer iklædt Danebrog og bliver flankeret af Aarstiderne vil Jubelen ingen Ende tage og da capo maa gives.

I farvestraalende Kostumer bliver et Stepnummer, sikkert og med fin Smag udført af de berømte »three Sisters« fra Utah, hvilket ogsaa gør stor Lykke og har da capo til Følge. En Sketch »Ole Opfinders Offer«, hvor den yngste Skuespiller kun er 1 Aar, har ogsaa Bud til Lattermusklerne.

»Køkkenpigernes Vagtparade« en Parodi over Nutidens moderne Jazzinstrumenter, kan ej beskrives, men maa ses.

For at bringe Publikum ned paa normal Temperatur blev der nu budt paa en afkølende Forfriskning, Limonade medfølgende smukt farvede Sugerør og Smaakager.

Medens man nød den forfriskende Drik, blev der af Missionærerne fremført en morsom Serie »Skyggebilleder«, som vakte stor Jubel.

Ved en financiel Kraftanstrengelse var det lykkedes at engagere den berømte Tryllekunstner »Mr. Grocksen« fra Berlin, der gav nogle forbløffende Numre til Bedste.

Som Rosinen i Pølseenden løb »Revuen« af Stabelen og hver af Søskende fik paa en munter og harmløs Maade deres smaa Svagheder at vide — prentet af Søster Levinsens sikre Pen — transmitteret af Brdr. Nielsen og Johansen, camoufleret bag »To Drosler sad paa Bøgekvist« — samtidig hermed blev en veltillavet Dessert, bestaaende af Svedskegrød med Flødeskum serveret og hermed sluttede Festen, der helt igennem var præget af sprudlende Livsglæde, med »Pris Gud«. Bøn ved Br. E. Nielsen.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri